

Sygn. akt III Ca 46/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 marca 2015 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko S. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 5 lutego 2014 r., sygn. akt I C 1947/13

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddala powództwo;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) z tytułu zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 46/15

UZASADNIENIE

Powód D. S. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego S. K. kwoty 600zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16 11 2012r. oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, że pozwany nie wywiązał się z łączącej strony umowy sprzedaży płyt granitowych oraz żwirku i pomimo wyznaczenia mu przez powoda terminu nie zwrócił mu uiszczonej ceny 600zł.

Sąd Rejonowy w Zabrze sporządził w dniu 28 06 2013r. nakaz zapłaty,

w którym polecił pozwanemu zapłacić powodowi dochodzone należności.

Pozwany S. K. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty w którym wnosił o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Zarzucił, że nie ciąży na nim obowiązek zapłaty powodowi dochodzonych należności, gdyż umowa została zawarta przez powoda z P.H.U. (...), której właścicielem jest T. K..

Sąd Rejonowy w Zabrze w wyroku z dnia 5 02 2014r. uwzględnił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach rozstrzygnięcia stwierdził, że w materiale sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, że przedmiotowa umowa łączyła powoda z firmą Kajman, Oceniał, że pozwany nie wywiązał się z łączącej

strony umowy sprzedaży (zdefiniowanej w art. 535 § 1 k.c.) i powód w oparciu o regulację art. 491 § 1 k.c. skutecznie od niej odstąpił, co rodzi po jego stronie skuteczne względem pozwanego roszczenie o zwrot uiszczonych w kwocie 600zł i uznał powództwo za uzasadnione. O należnych powodowi odsetkach za opóźnienie się pozwanego w zapłacie należności głównej orzekał stosując regulację art. 481 § 1 k.c. a kosztach procesu orzekał na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany S. K.**, który wnosił „o jego uchylenie i wyrokowanie na nowo”.

W apelacji między innymi podnosił, że umowa „nie dotyczyła S. K.”.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Pozwany wnosząc sprzeciw od nakazu zapłaty zaprzeczył, iż łączyła go

z powodem przedmiotowa umowa sprzedaży (zgodnie z jego twierdzeniami ma ona łączyć powoda z T. K. właściciela przedsiębiorstwa działającego pod firmą P.H.U. (...))

Okoliczność ta była zatem sporna pomiędzy stronami, co stosownie do regulacji art. 6 k.c. nakładało na powoda obowiązek jej wykazania.

Na tę okoliczność zaoferował on Sądowi pierwszej instancji dowody z wydruków korespondencji elektronicznej oraz przesłuchania stron.

Wydruki z korespondencji elektronicznej nie są opatrzone podpisami stron i jako takie nie są dokumentami w rozumieniu art. 244 i nast. k.c.

Nie korzystają one zatem z żadnych domniemań prawnych zastrzeżonych dla dokumentów.

Przeprowadzenie z nich dowodów stanowi przewidziany w art. 309 k.p.c. dowód z innych środków dowodowych.

Wiarygodność uzyskanych wyniku przeprowadzenia tego dowodu informacji jest nikła i w celu ich uwiarygodnienia konieczne było przeprowadzenie innych dowodów.

Zaoferowany Sądowi przez powoda dowód z przesłuchania stron został oddalony na rozprawie w dniu 5 02 2014r. w obecności reprezentującego powoda fachowego pełnomocnika.

Pomimo tego od tej decyzji sądowej nie wniesiono - przewidzianych

w art. 162 k.p.c. – zastrzeżeń, stąd też decyzja ta nie podlega kontroli Sądu odwoławczego.

W następstwie tego w materiale sprawy brak jest wiarygodnych informacji pozwalających poczynić pozytywne ustalenia dotyczące omawianej okoliczności.

Z tej przyczyny okoliczność tę należy uznać za niewykazaną i tym samym poczynione w tej kwestii ustalenia faktyczne są wadliwe, wobec czego należało je wyrugować z podstawy faktycznej orzeczenia.

Z tych też względów Sąd odwoławczy - z powyższą modyfikacją - przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

W ich świetle dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna jest wadliwa.

Powód wnosząc powództwo twierdził bowiem, że łączyła go z pozwanym umowa sprzedaży w rozumieniu art. 535 k.c. co stosownie do regulacji art. 231 k.p.c. wyznacza zakres kognicji Sądu w niniejszej sprawie.

Wbrew dyrektywie zawartej w art. 6 k.c. w toku postępowania nie wykazano jednak, iż taka umowa została przez strony zawarta (powyżej).

Dlatego powództwo powoda jako niewykazane jest bezzasadne i jako takie należało je oddalić, co czyni apelację uzasadnioną i prowadziło do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Niezależnie od tego, gdyby nawet przyjąć, iż strony łączyła umowa sprzedaży, to w toku postępowania nie wykazano, że powód skutecznie od niej odstąpił.

Z tej przyczyny w dalszym ciągu umowa ta by istniała oraz łączyła strony

i tym samym powodowi co do zasady nie mogłoby przysługiwać dochodzone

od pozwanego roszczenie o zwrot uiszczonej ceny, a jedynie mogłoby mu przysługiwać roszczenie o spełnienie przez pozwanego świadczenia w postaci wydania powodowi zakupionych płyt granitowych oraz żwirku.

Reasumując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację pozwanego jako uzasadnioną uwzględniono zmieniając zaskarżony wyrok w oparciu o regulację art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c., ***biorąc pod uwagę, iż powód uległ w całości w postępowaniu odwoławczym, wobec czego powinien zwrócić pozwanemu poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty procesu***

SSO Leszek Dąbek